

kan være paa Højde med, hvad det kan og bør være. Men paa den anden Side vil jeg dog ogsaa gerne, at Provinsbyerne skulle have Adgang til den ædle Kunstnydelse, som godt Skuespil er. Naar der nu er energiske og dygtige Direktører, som kunne samle gode Kræfter — mange af Kjøbenhavns gode Kræfter søge nu atter ud til Provinserne, fordi der nu bydes dem bedre Gageforhold — er der al Grund til at støtte en Sag som denne. Hvad Direktørerne mest kæmpe med, ere de daarlige Teaterforhold. Kun faa Byer have et ordentligt Teater. Den By, jeg er fra, har et meget elendigt Teater. Naar nu en By som Aarhus, der nævnes og vel ogsaa kan betragtes som Jyllands Hovedstad, gør saa store Ofre, som der ere bragte, idet de have bygget et Teater saa stort som Dagmarteatret, forekommer den mig at have et virkeligt Krav paa, at der ydes et Tilskud til et saadant Teater, som kan være et Centralpunkt for Skuespilkunst i Provinsen. Skulde der nu komme andre Krav i lignende Retning, vil det dog kun blive fra de allerstørste Byer. Hverken Grenaa, Æbeltoft, Hobro eller Mariager ville vistnok forlange Statstilskud til deres Teater. Det vil kun blive enkelte større Byer. Det forekommer mig virkelig, at man ogsaa i Provinserne har et billigt Krav paa at faa et lille Tilskud, for at der virkelig kan bydes Provinsboerne god Komædie. Jeg vil bede den højtærede Minister ad Aare at tage Spørgsmaalet op og stille sig saa velvillig som muligt dertil.

Jeg skal til Slutning endnu kun berøre Fiskeriforholdene ved Randers Fjord, som jeg for øvrigt ikke skal komme nærmere ind paa, da der i det høje Ting foreligger et Forslag om Ordningen af denne Sag. Vi leve altsaa foreløbig under noget interimistiske Forhold med Hensyn til denne Sag. Staten har købt Fiskegaarden og søger naturligvis paa bedste Maade at beskytte Fiskeriet mod Ødelæggelse, men ved den Maade, hvorpaa det sker, vanskeliggøres det en Del for Fiskerbefolkningen at kunne drive deres Fiskeri paa samme Maade som hidtil. Det har maaske ikke altid været den heldigste Maade, men de skulle dog gerne kunne drive det under en saadan Form, at de ikke bestandig ere udsatte for at komme i Konflikt med Loven. Indtil disse Forhold ere ordnede, vil jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage saa mildt som muligt paa denne Sag, for at vi ikke skulle faa for mange af de Sager, som i de senere

Aar have sat ondt Blod hos den gode og brave Fiskerbefolkning derovre.

Bojsen: Det, der har foranlediget mig til at bede om Ordet, er den forøgede Bevilling paa Finansloven af 200,000 Kr. til Kommunerne i Henhold til Alderdomsforsørgelsesloven. Jeg forstod det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), som jo plejer at være Ordfører for Finansudvalget her, saaledes, at han mente, at denne Post særlig skulde udgaa, at det var en af de Ting, som dette Ting særlig havde Grund til at forandre. Ligeledes forstod jeg den højtærede Konseilspræsident saaledes, at han heller ikke holdt paa denne Bevilling. Jeg vilde anse det for meget uheldigt, om denne Bevilling paa 200,000 Kr. skulde blive slettet. Vi vide jo, at vore Kommuner leve under et haardt økonomisk Tryk, og at Lovgivningsmagten har givet dem ligesom en Anvisning i saa Henseende, idet Skattelovene jo hvile paa den Forudsætning, at Kommunerne skulle have en betydelig Hjælp. Disse Skattelove have været til Behandling her i Rigsdagen i 4—5 Aar, og der er intet Resultat kommet ud af dem, ligesom der ingen Udsigt er til, at vi ville faa noget Resultat i Aar. Man har saaledes skuffet Kommunerne, og naar man saa oven i Købet vil slette disse 200,000 Kr., vil man let faa det Indtryk, at dette Ting ikke har Vilje til at komme Kommunerne til Hjælp. Jeg er altsaa enig med det ærede 1ste Medlem for 7de Valgkreds (Madsen-Mygdal), naar han i Gaar anbefalede at stemme for disse 200,000 Kr., men jeg er fuldstændig uenig med det ærede Medlem i den Motivering, han gav for sin Afstemning. Jeg finder endogsaa, at det var en særdeles mærkelig Motivering, vi hørte. Thi det ærede Medlem fremstillede den bestaaende Alderdomsforsørgelseslov som en overordentlig slet Lov. Han sagde, at denne Lov havde bevirket, at den Hjælp, der ydedes de gamle, har faaet Karakteren af en Fattighjælp. Jeg vil protestere derimod. Jeg tror ikke, at der er en eneste af de gamle, der have faaet Alderdomsunderstøttelse, som have opfattet det som Fattighjælp. Ligeledes sagde det ærede Medlem, at Sogneraadene vare misfornøjede med denne Lov. Jeg tror, at dersom der fremkom et Forslag om at afskaffe denne Lov, skulde det være vanskeligt at faa et eneste Sogneraad til at stemme derfor. Jeg tror, at Sogneraadene ere ret vel tilfredse med Loven, og at de have gjort et godt Arbejde, idet de have fordelt de 4